

ÖINEN PELASTUS

Lauri Vuorinen

Olin ensimmäistä kertaa förstinä M/t Vinhassa ja olimme matkalla Klaipedasta Mussaloon, Kotkaan. Oli Heinä- ja Elokuun välinen yö. Heräsin aamuyöstä puhelimen soittoon, siellä oli väliperämies, joka kertoi, että yksi messilikoista oli hypännyt yli puurin ja että kippari haluaa minut brygälle. No, kun tollanen soitto tulee siinä ei kovasti mietitä, dongarit jalkaan ja menoksi. Painelin lehmänsiltaa kohti miitseppiä ja katselin, että kaunis ja tasainen keli, ei aallon aaltoa, ja samalla hiffasin että laivakaan ei isosti liiku, sen ymmärsin johtuvan siitä että kippari oli nostanut spaakin pystyyn.

No, brygällä kippari käski minun miehittämään toisen moottorikäyttöisistä pelastusveneistä ja organisoida etsintä. No, painelin kovaa kyytiä ahteriin, ja mietin mennessäni, että miksei tätä oorderia voitu antaa puhelimesta, toisaalta, eihän noita yli hyppäyksiä, ainakaan lyhyen linjan kanistereissa, joka päivä tapahdu, että hakusessa homma oli kaikilta, paitsi stujulta, tämä, miksei häneltä, se selviää myöhemmin.

Ehdin ahterin paapurin veneen (moottorivene) luokse juuri kuin poosu laski sen veteen. Ehdin sitten huutamaan veneessä olevalle dunkille että lähtee osoittamaani suuntaan, sitten dunkki sai moottorin käyntiin ja papatus oli niin perkeleellinen ettei lisä ohjeita olisi kuullut, jos niitä olisi tarvittu.

*Paapurin vene ahterista.
(kuva on pelastusveneharjoituksesta)*

ÄÄNEN SUUNTAAN...

Styyppuurin vene miitsepistä. (kuva on pelastusveneharjoituksesta)

Minä juoksin takasin miitseppiin, siellä oli styyrpuurin vene moottorilla varustettu ja ajattelin että otetaan se. Ongelmaksi muodostui että mistäs siihen veneeseen saisi sakin, kaikki luimistelivat, halukkaita ei ollut, sitten katsoin, että tuossa on täkkäreitä iso lauma, ja komensin heidät veneeseen, lisäksi katsoin kuinka stuju patseerasi hieno Burberryn (tai jonkun muun englesman-nifirman) lippis päässään ja kamera mahan päällä. Sanoin että kuuleppas, siellä on skönessä yksi sun alaisistasi, olisikos ajatusta tulla mukaan. No, ei ollut ajatusta ja kun täkkäreitä oli tarpeeksi niin komensin veneen laskun. Vene meni komeasti veteen, ja miksei olisi mennyt, kaunis yö, ei laineita ei swelliä, ei mitään. Ongelmaksi tuli ettei kone lähtenyt käyntiin. Minä sitä sitten ihmettelemään, että mikä perkele tässä mättää, veneessä ollut sorvari sanoi että hän unohti ottaa panokset

lasaretista mukaansa. Että ei toivoakaan että moottori käynnistyisi. Sanoin että sitten soudatte, aivot veteen. Alkoi kova soutaminen ja kun oli soudettu noin puoli tuntia määräsini tupakkitaunon. Silloin kuulimme apua-huudon, huusin messitytön nimeä kovaan ääneen ja kuulimme uuden apua-huudon. Huudosta sai jonkinlaisen idean mistä suunnasta se tuli ja soutajat saivat uutta intoa soutamiseensa, siispä sousimme huudon suuntaan hetken ja uudestaan huutamaan messitytön nimeä, saimme vastauksen ja soutu jatkui. Lähistöllä papatti ahterin vene, sain viittoilemalla heidät tulemaan lähelle ja kerroin että ajaisivat "tuohon suuntaan", sammuttaisivat koneen ja huutaisivat ja jatkaisivat kunnes löytäisivät messitytön, tai kuka siellä sitten huusikaan, keskellä Suomenlahden suuta, aamuyöstä.

Hetken päästä ahterin vene tuli takaisinpäin ja kertoivat, että messityttö oli löytynyt, hengissä. Eli konstini toimi!

No, me sousimme takaisin laivaan ja sitten messilikkaa hoitamaan, ei normi tavalla, vaan hypotermian varalta, sanoin esakokille, Annille, että laittaa uffarisaunan päälle ja messityttö sinne filtit ympärillään ja siinä saunan lämmitessä märät vaatteet pois ja kuivaa päälle.

Kippiari oli tilannut helikopterin hakemaan messitytön maihin, parempaan hoitoon, ja määräsi minut hoitamaan kuljetuksen veneellä helikopteriin. Ilma oli niin kaunis, että kopteri laskeutui mereen ja odotteli pelastusvenettä siinä kelluen, roottori pyörien. No, vene laskettiin jälleen, väki veneeseen, messityttö veneeseen ja soutu alkoi. Tulimme helikopterin viereen, ja lopetettiin soutu. Jostain kumman älynväläyksestä olin itsekin istunut soutajan paikalle ja kun sanoin, että soutu seis niin, jostain älyttömästä laivastoaikaisesta muisti nystyrästä tuli päähäni, että nyt pitää nostaa airo pystyyn. Ja nostin kanssa, ehdin hetken ihmetellä, että mikä perkele tässä nyt on, sitten tajusin että roottori hakkaa airoon, jep jep... Arvatkaas hävettikö silloin ja hävettääkö nyt?

1 H 47 MIN. MERESSÄ...

Messityttö pääsi kopteriin, ja lentäjä totesi etten osannut kunnolla rikkoa roottoreita ja he lensivät pois. Me soudimme takaisin laivaan ja siellä kippari kysäs että kuka idiootti nosti airon ylös? No, kerroin että minä idiootti ja se asia jäi siihen, kunnes myöhemmin siihenkin palattiin.

Tähän väliin pitää lisätä vielä eräs tapahtuma tuolta yöltä. Nimittäin kun poosu fiirasi veneen alas, 2.perämies heräsi laskusta syntyneeseen ääneen. Hän kertoi myöhemmin että oli aika epätodellinen tunne kun tajusis että ääni joka herätti, oli pelastusveneen fiiraamisesta syntynyt ääni ja samalla hän huomasi etteivät koneet käy. Hän oli katsonut venttiilistä ulos ja näki kuinka miitsepin vene laskettiin veteen. Perämies kertoi että hän oli sata varma että laivaa oltiin jättämässä ja että hänet oli unohdettu. Kuulemma hän tempoi dongareita jalkaansa ja samalla hyppi yhdellä jalalla ulos hytistään. Onneksi oli siiffi tullut kongilla vastaan ja kertonut että veneet ovat "vain" hakemassa yhtä mereen joutunutta. Tässä vaiheessa oli perämieheltä jo päässyt nauru.

Lopuksi muutama lisäys.

1. Messityttö oli soittanut brygälle ja sanonut vahtiperämiehelle että hän hyppää, perämies oli pyytänyt, että odottas sen hetken, että vahtimatuusi tulisi juttelemaan
2. Vahtimatuusi kun tuli hytin ovelle, messityttö juoksi hänen kainalonsa alta kongille, siitä ulos ja pomppas springipollarin päälle ja venttas että matruusi ehtii näkemään kuinka hän hyppää
3. Vahdista päässyt moottorimies oli haukkaamassa ahteritäkillä happea, ja näki kuinka friidu loikkas (hänen sanansa) ja heitti valopelastusrenkaan perään
4. Matruusi riensi soittamaan brygälle
5. ja tästä olenkin sitten jatkanut keromusta
6. mutta, oliko hyppääminen se viimeinen hätähuuto, hän oli aikaisemmin ollut melko "tyrkky" eli yksinäinen ja olisi halunnut löytää poikaystävän
7. Stuju teki, vanhan merikortin taakse, hommasta valokuvakertomuksen, eikä, luonnollisestikaan, voinut osallistua itse pelastustehtäviin, valokuvaaminen oli huomattavasti tärkeämpää. Tästä meillä oli kyllä hyvä keskustelu, kun tämä plakaatti julkaistiin.
8. Pelastusveneiden moottorien käynnistys proseduurit meni uusiksi
9. Varustamo tarjosi ko. messityttöä takaisin laivaan jo ennen kuin laiva ehti Mussaloon, että äkkiä oli tutkittu ja todettu henkisesti terveeksi
10. Kippari poltti vasta tässä vaiheessa päreensä
11. Minä sain kunnian kuunnella, osallistuin kurssiin jossa oli myös kyse helioperaatioista, kuinka yhden kerran joku pässi nosti airon roottoriin
12. Kerroin lentäjälle että olen se pässi ja joimme kaljat

Että tusinan tarina tästä tulikin. Mutta tärkeintä oli se että saimme ihmisen hengissä ylös merestä. Myöhemmin luin, tai kuulin, että Suomenlahden suulla veden lämpötila ei koskaan ole yli 17 astetta. Hyppäämisestä ylös nostoon meni 1 tunti 47 minuuttia. Ei paha.

Syysterveisin Lauri Vuorinen